

ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ.

ΑΙ ΕΝ ΔΑΧΟΜΕΝΗ ΛΑΤΡΕΥΟΜΕΝΑΙ ΘΕΟΤΗΤΕΣ.

Ὁ κυριώτερος θεός, ὃν οἱ ἐν Δαχομέῃ λατρεύουσιν εἶναι ὁ Ὀλοροούμ, κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ θεὸς τῶν θεῶν. Παριστάνεται δὲ καθήμενος, φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα ἐν εἴδει πύλου, ὅπερ ὁμως δὲν περικλείει τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀλλ' ἐπικάθηται ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῆς ἐν ἰσοροπίᾳ, ὡς συμβαίνει παρὰ τοῖς ἀρτοπώλαις τοῖς φέρουσι δίσκον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἐν τῇ δεξιᾷ κρατεῖ ράβδον καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἄλλο τι παραπλήσιον. Μικρὸν τετράπουν ζῶον ἔρπει ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ· τοῦτο παρίστανει τὸν Ἀρόνην, τὸ πνεῦμα τῶν δασῶν. Ἡ Ὀδοδοῦα μεγάλη θεὰ τῶν Μαύρων μήτηρ τῶν θεῶν, κρατεῖ πυξίδα μεταξὺ τῶν χειρῶν αὐτοῦ· εὐρηται δ' αὕτη γονυκλινῆς πρὸς τῶν ποδῶν τοῦ Ὀλοροούμ, ἔχουσα τὰ νῦτα ἐστραμμένα πρὸς αὐτόν. Ἀριστερόθεν τοῦ Ὀλοροούμ ἔσταται ἡ Ἰφά, ἡ ἀποκαλύπτουσα τὰ μέλλοντα, προτάτις τοῦ γάμου, τῆς γεννήσεως κλπ. Αὕτη κρατεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στόματος αὐτῆς. Μεταξὺ τῆς Ὀδοδοῦας καὶ τῆς Ἰφας εὐρίσκεται πτηνόν, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει τὸ τῆς ἱατρικῆς πνεῦμα. Πρὸς δεξιὰν καὶ μικρὸν πρὸς τὰ ὀπίσθεν τῆς ράβδου, ἦν ἐν τῇ δεξιᾷ ὡς εἴρηται, κρατεῖ ὁ Ὀλοροούμ, παρατηρεῖται ὁ Ἐλέγθας, τὸ πονηρότερον τῶν πνευμάτων, κρατῶν ραβδίων. Αἱ παραστάσεις τῶν τεσσάρων τούτων θεοτήτων ὑποστηρίζονται ὑπὸ ἄλλων τεσσάρων παραστάσεων ἐπίσης ἱερῶν. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἡ μὲν μεσαία θεότης εἶναι ὁ θεὸς τῆς δημιουργίας ἢ ἀκριβέστερον «ἡ θεότης, ἡ κατέχουσα τὸν καλὸν ἄγγιλλον πρὸς δημιουργίαν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος». Ἡ θεότης αὕτη καλεῖται Ὁθατάλα Ἐτέρα θεότης εἶναι ὁ Ὁσότης, θεὸς τοῦ κυνηγίου.

ΤΟ ΙΣΧΥΡΟΤΑΤΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ, ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΩΝ.

Ἐν Γαλλίᾳ μελετᾶται ἡ κατασκευὴ τοσούτων ἰσχυροῦ τηλεσκοπίου ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ ὑπάρχον ἤδη μέγιστον τηλεσκόπιον, τὸ ἐν Ἀμερικῇ δηλονότι, ὅπερ κατεσκευάσθη διὰ κληροδοτήματος γερμανοῦ ἀμερικανοῦ ὀνόματι Λικ καὶ φέρει ἤδη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, νὰ ἦναι μὴδὲν ἐν συγκρίσει πρὸς τοῦτο.

Τὸ μέγα τοῦτο μηχανικὸν τεχνούργημα προῦρίσται διὰ τὴν Διεθνῆ Ἐκθεσιν τοῦ 1900, προφανὲς δ' ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ παρεμπύπτοντα ὀκτώ ἔτη δὲν θὰ ἦναι πλείονα τοῦ θέοντος πρὸς διαρρυθμισιν φακῶν, ὅστινες νὰ ζυγίζωσι τοῦλάχιστον ἐννέα τόνους καὶ πρὸς δισυθέτησιν ὄργανου, ὅπερ θὰ στοιχίσῃ 2 1/2 ἑκατομ. φράγκων, θὰ ἔχῃ μήκος 44 ὑαδῶν καὶ θὰ καθιστᾷ τὸσον σαφεῖ τὰ ὄρα τῆς σελήνης ὅσον τὸ κτίριον αὐτὸ τοῦ ἀστεροσκοπίου. Μολονότι ὀφείλομεν νὰ ἀπατρέσωμεν ἀπὸ τοῦ μεγαλοῦργου τούτου σχεδίου ἕνια τῶν προφανῶν αὐτοῦ ἀποπημάτων, μόνον παράφορος ἀνὴρ θὰ δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἠγγίσαμεν τὰ τοῦ δυνατοῦ ὄρια ἐν τῇ τῶν φακῶν κατασκευῇ. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ μικροσκοπίου ἀναμφιβόλως, ἐκτὸς ἀν ἀπόσποτος ἀρχῆς τῆς ὀπτικῆς ἀνακαλυφθῆ ἢ εφευρεθῆ νέα ἐφευρεθῆ ἀρχαίας τοιαύτης, σχεδὸν ἀφικόμεθα εἰς τὸ ζεῖνθ τῶν ἡμετέρων δυνάμεων. Δυνάμεθα νὰ κατασκευάζωμεν φακούς καὶ συνδυασμούς φακῶν, ἐπαρκῶς εἰδυόντων εἰς τὸ μικροσκοποῦμεν ἀντικείμενον. Ἐν τῷ τηλεσκοπίῳ ὁμως ὑπάρχει τι, ὅπερ τὸ ὅποιον εὐρύνει τὴν ὁδὸν τοῦ ἀστρονόμου. Ὁ βιολόγος π. γ. δὲν ἔχει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πολλὰ ν' ἀνακαλύψῃ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐσχάτην βαθμίδα τῆς διαπλάσεως τῆς ὕλης. Πάραυτα φθάνει εἰς τὸ ἀπλοῦν πρωτόπλασμα, ὀλίγα δ' ἔχει νὰ κερδήσῃ ἐκ τῆς μεγεθύνσεως αὐτοῦ κατὰ τινὰς διαμέτρους. Ἡ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο γνῶσις αὐτοῦ εἶναι πεπερασμένη, οὐδὲ ἀπαντᾷ εὐρεῖαν ἔκτασιν ἐν ἐκάστῳ αὐτοῦ βήματι. Ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ ὁμως ἄλλοια ὅλως ὑφίστανται, καθὸσον πράγματι δὲν ἠγγίσαμεν εἰσέτι τὴν περιφέρειαν τῆς ἡμετέρας ἀγνοίας. Ἐκάστη προσθήκη εἰς τὰς ὀπτικὰς ἡμῶν δυνάμεις, προστίθει κατὰ εἰς ὅ,τι προηγουμένως ἐγινώσκωμεν. Κόσμοι διαδέχον-

ται τοὺς κόσμους· ἡ ὄψις τῶν πλησιεστέρων σφαιρῶν ἀποβαίνει οἰκειότερα καὶ σαφέστερα τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν. Εἶτα ἐμφανίζονται ἀφ' ἑνὸς οἱ δορυφόροι αὐτῶν, μέχρις ὅτου δὲν παρέργεται ἔτος χωρὶς νὰ ἀνακαλυφθῆ νέος πλανητοειδῆς ἢ παρατηρηθῆ κομήτης. Κατὰ συνέπειαν δυνατὸν καὶ πολὺ πιθανὸν πράγματι ἵνα δι' ὄργανου ἰσχυροτέρου τοῦ τηλεσκοπίου Λικ ἀποκαλυφθῶσι μυστήρια ἐν τε τῇ σελήνῃ καὶ ἐν ἄλλαις σφαίραις.

Τὸ τηλεσκόπιον Λικ ἀποτελεῖ πρὸς τὸ παρὸν τὸ ἰσχυρότατον τῶν ἐν χρήσει· μολονότι δὲ δὲν ἔχει τὰς διαστάσεις ἐκείνου, ὅπερ σκέπτονται νὰ κατασκευάσωσιν ὁ Δελόγκ καὶ οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ, στοιχίζει ὁμως πλείονα παρ' ὅσα αὐτοὶ ὑπολογίζουσιν ὅτι θὰ δαπανήσωσιν ἐν τούτῳ. Κατὰ τοὺς γάλλους κατασκευαστὰς ἀστρονομικῶν ὀργάνων οὐδεμία ὑπάρχει ὑπὸ θεωρητικὴν ἔποψιν δυσχέρεια ἐν τῇ πρακτικῇ διεκπεραιώσει τοῦ σχεδίου. Ἐν τούτοις προστίθεται μετὰ σοβαρότητος πάντες οἱ γάλλοι σοφοὶ δὲν συμερίζονται τὰς προσδοκίας τῶν κκ. Δελόγκ καὶ Σας. Ὁ σκεπτικισμὸς δὲ τῶν γάλλων σοφῶν θεωρεῖται λίαν δεδικοιολογημένος ὡς ἐκ τῆς ἄρκας δυσχερείας περὶ τὴν κατασκευὴν δίσκου ἀναγκασίῳ πρὸς κάτοπτρον ἰκανοῦ μεγέθους καὶ προσαρμοσθησομένου εἰς ὄργανον, ὅπερ τετραπλάσιον θὰ παρέχῃ φῶς ἢ τὸ μέγιστον τῶν γνωστῶν ὁμοίων αὐτοῦ καὶ ὅπερ θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνακάλυψιν ἀστέρων τετράκις μικροτέρων ἢ πάντες οἱ μέχρι τοῦδε σσημειωμένοι. Λέγεται ὅτι ἡ μεγεθυντικὴ αὐτοῦ δύναμις ἔσται ἴση πρὸς 15.000 φορές τὸ μέγεθος τοῦ ἀντικειμένου καὶ θὰ ἦναι δυνατὸν νὰ παρατηρῶνται ἐν τῇ σελήνῃ ἀντικείμενα μεγέθους οὐχὶ μεγαλειτέρου τῶν 21 τετρ. ποδῶν. Ἰδόμεν.

Η ΒΙΟΛΕΤΤΑ.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Μαρτίνος, ὅστις ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσι τεσσάρων ἐτῶν, ἦτο ἀγαθώτατος ἄνθρωπος.

Μείνας ὄρφανὸς ἐκ νεανικῆς ἡλικίας, εἰσῆλθεν εἰς τὸν στρατόν ὡς ἐθελοντῆς ἐν ἡλικίᾳ 17 ἐτῶν, ταχέως δὲ προσεκτῆσατο τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀνωτέρων του καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἰσοβαθμίων του.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀλγῆσου καὶ ὀδυνηροῦ πολέμου τοῦ 1870, ἦτο ἀνθυπολοχαγὸς ἐν τινι τῶν συνταγμάτων τῶν θωρακοφόρων, οἵτινες ἔχυσαν μετὰ τόσης ἀνδρείας τὸ αἷμά των ὑπὲρ πατρίδος· ἀλλ' ὁ θάνατος ἀφῆρπασε τὸν νέον τοῦτον μετὰ τόσων ἄλλων ἐπίσης ἀνδρείων.

Ὁ θάνατος τοῦ ἀτυχοῦς τούτου ἀξιοματικῶς εἰς τὴν μνήμην τῶν γνωρισάντων αὐτόν ἀνακαλεῖ ἐπεισοδίων τῆς ζωῆς, οὐχὶ ἀμοιρον ἐνδιαφέροντος.

Ἡ μικρὰ πόλις Α . . . εἶναι μία τῶν μάλλον ἀχαρίτων φρουρῶν τῆς Γαλλίας. Αἱ ὁδοὶ εἶναι ρυπαραί, αἱ οἰκίαι κακῶς κατασκευασμέναι, τὰ ἐργαστήρια κλειοῦσι τακτικῶς, κατὰ τε τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα. τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ τῆς ἐσπέρας. Ἡ μόνη διασκέδασις εἶναι περίπατος ὑπὸ τὰ ἄλση τῆς μικρῆς πόλεως. Τὰς κυριακάς, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ θέρους, εἰταιρία ἀποτελουμένη ἐξ ἐρασιτεχνῶν καταξινομένων περὶ τὴν μουσικὴν ἀνέκρουε διάφορα τεμάχια.

Κατὰ τὸ 1869 τὸ 14ον σύνταγμα τῶν θωρακοφόρων εὐρίσκετο ἐν τῇ μικρᾷ ταύτῃ πόλει, διερχόμενον ὀχληρὸν βίον. Τὸ καφενεῖον τῶν Παρισίων, ὡς ἀπεκαλεῖτο, συχνάζόμενον κυρίως ὑπὸ ἀξιοματικῶν, ἦτο, φυσικῶ τῷ λόγῳ, τὸ συνεντευκτικόν τῶν ἀνωτέρων ἀξιοματικῶν τῆς φρουρᾶς. Ὁ Μαρτίνος διεκρίνετο μετὰξὺ αὐτῶν, ἐνεκα τῆς ἰλαρότητος τοῦ χαρακτῆρός του. τῶν εὐφυολογιῶν του καὶ τῶν χαιρεντισμῶν του, τοὺς ὑπάτους ἐνίοτε ἔρριπτεν ἐν μέσῳ τῆς ἀνίας, ὑφ' ἧς κατεῖχοντο οἱ σύντροφοί του.

Μιὰ τῶν ἡμερῶν οἱ φίλοι του παρετήρησαν ὅτι ὁ Μαρτίνος ἦτο δύσθυμος καὶ σκεπτικὸς.

— Μοί φαίνεται, είπεν εἰς τῶν ὑπολογαγῶν, ὅτι ὁ φίλος μας Μαρτίνος εἶναι ἐρωτοχτυπημένος!

Ὁ Μαρτίνος ἤρκεσθη νὰ ὑπομειδίσῃ καὶ νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὤμους του.

Καθ' ἐκάστην πρωΐαν καὶ ἐσπέραν πρὸ τοῦ καφενείου τῶν ἀξιωματικῶν, συνοδευομένη ὑπὸ γηραιῶν γυναικῶν, διήρχετο νεαρὰ κόρη λίαν μελᾶγχρους, ἔχουσα μεγάλους μέλανας ὀφθαλμούς, μακρὰς καὶ δασείας βλεφαρίδας, ὠχρότητα γυναικῶς τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, λεπτοφυῆς καὶ λίαν κομψή. Τὸ βᾶδισμα αὐτῆς ἦτο σεμνὸν καὶ χάριεν, εἶχε δὲ ἰδιαιτέρον τρόπον τοῦ ἐνδύεσθαι, τρόπον προδίδοντα τὸν χαρακτῆρα τῆς γυναικῶς.

Ἡ νεαρὰ αὕτη κόρη, ἡλικίας 17—18 ἐτῶν, διήρχετο καθ' ἐκάστην εὐσταλῆς πρὸ τοῦ καφενείου, ἀδιαφοροῦσα περὶ τῶν βλεμμάτων ἅτινα ἐρρίπτον ἐπ' αὐτῆς οἱ θαμῶνες. Ἡ ἐνδυμασία αὐτῆς ἦτο ἀπλουστάτη καὶ μετὰ μεγάλης καλαισθησίας συνηρμολογημένη, πάντοτε δὲ ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς ἡ νεαρὰ κόρη ἔφερε δέσμη ἰων (=βιολεττῶν), κατὰ τε τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος. Οἱ ἀξιωματικοί, οἵτινες δὲν ἐγνώριζον τὸ ὄνομά της, τὴν ὠνόμαζον ἐκ τοῦ εὐνοουμένου ἄνθους τῆς Βιολέτταν.

Ἡμέραν τινὰ, ἀξιωματικὸς τις, ἄρτι ἐξεληθὼν τῆς σχολῆς τοῦ ἵππικου, καθ' ἦν στιγμὴν ἡ Βιολέττα διήρχετο πρὸ τοῦ καφενείου, ἀπήντησεν αὐτῇ ἀνοικεῖους λέξεις.

Ἡ νεαρὰ κόρη ἠρυθρίασεν, ἔρριψε περιφρονητικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ καὶ ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν της, ἔκτοτε δὲ οὐδέποτε ἡ Βιολέττα διήλθε διὰ τῆς ὁδοῦ ἐν ἣ εὕρισκετο τὸ καφενεῖον τῶν ἀξιωματικῶν. Ὁ Μαρτίνος ἔκαμε τὴν παρατήρησιν ὅτι ἦτο ἄνδρον νὰ προσβάλῃ τις νεαρὴν καὶ τιμῆαν κόρην τῶνον βαναύσω. Συνεπεία τῆς παρατηρήσεως ταύτης, οἱ δύο ἀξιωματικοὶ ἐμονομάχησαν, ὁ φίλος δὲ τῆς Βιολέττας ἐπληγώθη διὰ ζήρους εἰς τὸ στήθος, καὶ ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας ἠναγκάσθη νὰ οἰκουρήσῃ. Ἄλλ' ὅποια συγκινητικὴ ἐκπληξίς! Καθ' ἐκάστην ὁ Μαρτίνος ἐλάμβανε δέσμη ἰων, μέχρι οὗ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας του.

Ὁ Μαρτίνος εἶχεν ἀναλάβει τὴν ὑπερᾶσπισιν τῆς νεαρᾶς κόρης διότι ἡ γενναία του καρδιά τῷ ὑπηγόρευε νὰ ἀνδεικνύεται ὑπερᾶσπιστῆς τῶν ἀδυνάτων πλασμάτων. Ἄλλ' ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ὁ Μαρτίνος ἀναλαμβάνων νὰ ἐκδικήσῃ τὴν Βιολέτταν, ὑπέκυπτε καὶ εἰς αἰσθημὰ τι συμπαθείας πρὸς τὴν ἐξυβρισθεῖσαν κόρην.

Ὅταν ὁ ἀνθυπολογαγὸς ἔθεραπεύθη ἔλαβεν ἐπιστολὴν, ἔχουσαν ὧδε: «Ὁ κ. Μαρτίνος παρακαλεῖται νὰ ἔλθῃ τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 8 οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Νέβ, ἐν ἣ κατοικεῖ ὁ κ. Ἐβέρ, χάριν ἐνδιαφερούσης ὑποθέσεως».

Ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς μετέβη εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν οἰκίαν· ὅτε ἡ θύρα τῆς οἰκίας ἀνεώγη, γηραιὰ θεραπανίς, κύπτουσα ὑπὸ τὸ βῆρος τῶν ἐτῶν, εἰσήγαγε τὸν ἐπισκέπτῃν εἰς μεγάλην αἴθουσαν παραδόξου ἐσωτερικοῦ. Πρὸς τὸ βῆθος τοῦ δωματίου ἦτο ἀνηρτημένη εἰκὼν, παριστώσα ἄνδρα τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου οὗ ΙΕ', φέροντα τὴν στολὴν τοῦ τέγματος τῶν δραγόνων. Ἡ αἴθουσα ὡς μόνη ἐπιπλοσκευὴν εἶχε καθίσματά τινα ἐκ δρυὸς καὶ ἐν τῷ μέσῳ τράπεζαν, ἐφ' ἧς ὑπῆρχον διάφορα ἔγγραφα καὶ φύλλα χάρτου. Πλησίον μεγάλης ἐστίας, ἐν ἣ ἔκαιον τεμάχια τινα ξύλων, ἀναδίδοντα ἀμυδρὰν λάμψιν, ἐκάθητο δύο πρόσωπα, ἡλικιωμένος ἄνθρωπος καὶ νεαρὰ κόρη. Τὸ δωμάτιον ἀσθενῶς ἐφωτίζετο. Λυχνία κειμένη πλησίον τῆς εἰσόδου, δὲν ἐπέτρεπεν εἰς τὸν Μαρτίνον νὰ διακρίνῃ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς νεαρᾶς κόρης, ἥτις ἐκάθητο ὀλίγον ἀπωτέρω τοῦ γηραιοῦ ἀνδρός.

Ὁ ἀξιωματικὸς προὐχώρησε κατὰ τινα βήματα καὶ ὑπεκλίθη.

— Κύριε, είπεν ὁ γέρον, εἰμαι ὁ κόμης Ὁσκάρ δὲ Βρέιλ. Ἐνεκα οἰκογενειακῶν δυστυχιῶν καὶ ἐπειδὴ ἀπώλεσα ἐντελῶς τὴν περιουσίαν μου, ἠναγκάσθη νὰ ἀποκρύψω τὸ ὄνομά μου. Ἡ ἐπελοῦσα εἰς ἐμέ ἀσθένεια συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τὸ ὅποιον

ἤρχισεν ἡ καταδρομὴ τῆς τύχης. Ὀλίγαι ἡμέραι μοὶ ὑπολείπονται, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ μοὶ παράσχῃ, πρὶν ἢ ἀποθάνω, τὴν εὐχαρίστησιν νὰ θλίψω τὴν χεῖρα ἵππότου, ἀνδρὸς ἐντίμου καὶ ἀξιολόγου. Τεῖνατέ μοι τὴν χεῖρα, κ. ἀξιωματικέ. Πατὴρ σὰς εὐχαριστεῖ διότι ὑπερᾶσπισατε τὸ τέκνον του.

Ἐνῶ δὲ ὁ ἀξιωματικὸς προὐχώρει πρὸς αὐτόν, λίαν συγκινημένος, ὁ γέρον προσέθηκε ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν θυγατέρα του.

— Κωνσταντία, εὐχαρίστησον καὶ σὺ τὸν κύριον, διότι εἶναι ἀξίος τῶν εὐχαριστιῶν σου.

Ἡ νεαρὰ κόρη ἠγέρθη. Ἦτο ἡ Βιολέττα.

Διὰ τοῦ βλέμματός, δι' οὗ ἐξεφράζετο αἶσθημα ἀμοιβαίας συμπαθείας, οἱ δύο νέοι σιωπηρῶς συνεννοήθησαν. Ἡ νεαρὰ κόρη ἔθηκε τῇ χειρὶ της ἐπὶ τῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐκ τῆς γλυκειᾶς δὲ ταύτης χειραψίας, αἱ καρδίαι ἀμφοτέρων ἀνεσκίρτησαν.

Ὁ γέρον παρετήρει αὐτοὺς ὑπομειδιῶν. Ἦτο εὐδαίμων. Παρεκάλεισε τὸν ἀξιωματικὸν νὰ διέλθῃ τὴν ἐσπέραν παρ' αὐτοῦ, οὗτος δὲ ἀπεδέξατο τοῦτο μετὰ χαρᾶς. Ὁ Μαρτίνος, ἀποχωρῶν, ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ ἐπανέλθῃ, τούτ' ὕπερ ὁ γέρον ἀπεδέχθη ἀμέσως. Ἡμέρα καὶ κατὰ μικρὸν, αἱ ἐπισκέψεις ἐγένοντο πυκνότεραι, ἐπὶ τέλους δὲ ὁ Μαρτίνος ὁμολόγησε τῷ γηραιῷ πατρὶ τῆς Κωνσταντίας ὅτι ἠγάπα τὴν θυγατέρα του. «Φίλε μου, τῷ εἶπεν ὁ κόμης, ἡ Κωνσταντία δὲν ἔχει τὴν ἀναγκαίαν περιουσίαν». Ὁ Μαρτίνος ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ παραιτηθῇ τὸ στρατιωτικὸν στάδιον. «Ὁχι, ἀπήντησεν ὁ γέρον, δὲν θέλω τοῦτο». Ὁ νεανίας κατέστη περίλυπος.

— Ἀλλὰ σταθῆτε, ἐξηκολούθησεν ὁ κόμης. Ἐχω μερικὰς ὑποθέσεις εἰς τὸν δρόμον, πιστεύω δὲ νὰ περατωθῶσιν αἰσιῶς προσεγῶς. Σοὶ δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου ὅτι οὐδέποτε ἡ θυγάτηρ μου θὰ ὑπανδρευθῇ μετ' ἄλλου. Ἐὰν δὲν ἐπιτύχω, ἀφοῦ δοκιμάσω πάντα τὰ μέσα, τότε δύνασαι νὰ ἀποσυρθῆς τοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸ λαμπρὸν στάδιον τὸ ὅποιον ἐξέλεξας καὶ τὸ ὅποιον σοὶ ἐπιφυλάττει λαμπρὸν μέλλον καὶ ἀσφαλές.

Ἡ Κωνσταντία εἰσήλθεν ἐν τῷ δωματίῳ. Ὁ κ. δὲ Βρέιλ ἔθηκε τὴν χεῖρά της ἐν τῇ τοῦ ἀξιωματικοῦ. «Παιδιά μου, ἀνέκραξεν, εἰσθε ἡρραβωνισμένοι. Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, ὥστε μετ' οὗ πολὺ νὰ συνδεθῆτε καὶ νὰ τύχητε τῆς εὐδαιμονίας!»

Μῆνες τινὲς παρῆλθον.

Αἴφνης φήμη ἐκυκλεῖτο ὅτε ἐξεργάγη ὁ πόλεμος. Ὁ Μαρτίνος ἀπῆλθεν.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἡ Κωνσταντία, ὡς θυγάτηρ εὐγενούς, εἰδείχθη ἀξιοπρεπῆς καὶ στωικῆ· ἔλαβε πάλιν δέσμη ἰων, κατερίλησεν αὐτὴν καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν μνηστῆρά της λέγουσα: «Εἶθε νὰ σοὶ φέρῃ εὐδαιμονία. Τὰ ἐφίλησα μὲ ὄλην μου τὴν καρδίαν.»

Ὅταν ὁ νεανίας ἀπεμακρύνθη, ἡ νεαρὰ κόρη ἔκλαιε μετὰ λυγμῶν.

Τῇ ἐσπέρᾳ τῆς πρώτης συμπλοκῆς, ὅταν οἱ ἐξ Ἀλσατίας χωρικοὶ μετέφερον εἰς τὴν κατοικίαν των νεαρὸν γάλλον ὑπολογαγόν, ἐντὸς τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ εὗρον δέσμη ἰων μεμαραμμένων. Σφαῖρα γερμανικῆ, διαπεράσασα τὴν καρδίαν τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ, διὰ σταγόνων αἵματος ἐκάλυψε τὸ τελευταῖον φίλημα, ὕπερ ἡ Κωνσταντία εἶχεν ἐναποθέσει ἐπὶ τοῦ ἄνθους.

Μετὰ τινὰς μῆνας, ὁ κόμης δὲ Βρέιλ ἀπέθανεν, ἡ δὲ Κωνσταντία εἰσήλθεν εἰς μοναστήριόν τι, ὅπως κλαύσῃ τὸν θάνατον τοῦ προσφιλοῦς αὐτῆ μνηστῆρος.

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.